

hindre en bevarelse af dansk som et komplet sprog.

Hvor finder Kristeligt Folkeparti så det engelske sprogs påvirkning mest alarmerende? Det gør vi inden for det såkaldte domænetab, der forekommer inden for dansk forsknings- og videnskabsprog. Det er et problem, når størstedelen af et forskningsområde publicerer sine resultater og undersøgelser på engelsk uden hensyntagen til behovet for et dansk udkast eller resumé. Det har formidlingsmæssige konsekvenser i forhold til at få videregivet de videnskabelige resultater til resten af det danske samfund.

Kl. 11.40

Desuden må vi ikke glemme integrationsaspektet, når vi diskuterer det danske sprog; at lære et lands sprog er fortsat den bedste og sikreste vej til integration.

En dansk sprogpolitik bør tage stilling til, hvorledes vi bedst muligt som samfund videregiver vores fælles sprog til udefrakommende, der i fremtiden skal være med til at forme og bevare det kulturelle fællesskab, som sproget også udgør.

Det, der er hele kernen, er, hvordan vi skal tackle de nuværende udfordringer.

Derfor imødeser jeg med interesse vurderingerne og initiativerne fra kulturministerens hurtigstarvende udvalg, som allerede forventes færdige den 1. juni, samt initiativerne over for DR 1 og TV 2, da medierne i den grad kan være med til at styrke og udvikle det danske sprog gennem en bevidst sprogpolitik.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Inden kulturministeren får ordet, vil jeg godt lige beklage over for fru Tove Videbæk, at jeg kom til at læse et forkert navn. Jeg er udmærket klar over, at det var fru Tove Videbæk, der var på talerstolen.

Så er det kulturministeren ... Kulturministeren har ikke noget at sige, så ...

Hr. Naser Khader? Så skal man lige markere.

Naser Khader (RV):

Jeg skal gøre det kort.

Tak for en god debat. Det er sjældent, at vi debatterer emner, der har med kulturen at gøre, hvor der er så stor enighed.

Der er altså en bred enighed om, at vi skal have en sprogpolitik, og at vi skal være opmærksomme på det danske sprog og styrke det også i fremtiden.

I øvrigt er jeg meget glad for kulturministerens udtalelser forleden i Berlingske Tidende, hvor kulturministeren siger, at der skal være flere dansksprogede programmer i Danmarks Radio og TV 2. Det skal vi holde kulturministeren fast i, også i fremtiden; vi skal være opmærksomme på det.

Jeg synes også, det er fint, at kulturministeren har nedsat en hurtigstarvende arbejdsgruppe, der skal komme med handleplan eller initiativer til, hvad der skal gøres på området. Vi glæder os til at se deres arbejde og glæder os til at drøfte det politisk.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til kulturministeren:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke overvejelser og initiativer regeringen vil tage, bl.a. inden for musikskoler, musiske skoler, spillesteder, produktionsmiljøet samt musikeres vilkår, for at imødekomme det rytmiske og klassiske musiklivs behov for udvikling, uddannelse og fortsatte lokale, nationale og internationale placering i kulturlivet?«

Af Jytte Andersen (S) og Lone Møller (S).

(Forespørgslen anmeldt 28/1 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 31/1 2003).

Begrundelse

Jytte Andersen (S):

Musik er en vigtig del af vores kulturarv, musik er en menneskeret, og for næsten alle mennesker spiller musik en rolle; den kan være større eller mindre, men musik omgiver os overalt. Musikken er universel og mangfoldig: klassisk, rytmisk, pop, soul, visesang, korsang og meget mere. Musikken følger os fra vugge til grav, vi kan være nydere, udøvere, skabende eller høre den som en refleksion fra de rum, vi nu engang befinder os i.

Derfor bør musikken sættes højt på den politiske dagsorden for enhver politiker, for ethvert parti, for enhver regering, for enhver kulturminister. Det har for vores nuværende kulturminister ikke været tilfældet, tværtimod – i hvert fald

indtil nu. Musikken har været særdeles hårdhændet behandlet det første år af denne regerings levetid.

Vi har rejst denne forespørgsel af tre grunde, dels fordi vi er bekymrede for musikkens udviklingsmuligheder både lokalt, nationalt og internationalt, dels fordi vi faktisk blev meget glædeligt overraskede over kulturministerens seneste udmeldinger – på årets musikmesse i Cannes blev det danske musikliv lovet bedre vilkår, og året i år, altså 2003, skulle være musikkens år, på Midem-messen ville ministeren finde flere penge til musikken, og i et stort opsat interview i fagbladet Musikeren skortede det ikke på løfter – dels også for at give musiklivet en musikpolitisk baggrund, når det nye Kunstråd, som vi netop har vedtaget oprettelsen af i dag, og dets fagudvalg, som vi er meget glade for blev på syv medlemmer, skal starte sit arbejde.

Kl. 11.45

Vi ser frem til, at de ministerløfter, som ministeren har været ude med, indfries her i Folketinget – det er jo trods alt løfter sagt her i Folketinget, der tæller – og vi ser meget frem til en positiv og fremadrettet debat til gavn for musikken.

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er glad for, at vi netop i dag har mulighed for her i Folketinget at fremlægge regeringens planer for musiklivet. Jeg opfatter forespørgernes spørgsmål som dækkende stort set alle dele af musiklivet, og jeg vil godt svare ud fra den opfattelse.

Det er rigtigt opfattet, at musikken er et satsningsområde for regeringen de kommende år i kulturpolitikken. Regeringen vil i de næste år udfylde dette og udfolde dette i en lang række initiativer.

Musiklivet i Danmark er bredt, præget af mange forskellige musikalske udtryk, der tilsammen udgør tidens toner. Den offentlige støtte giver mulighed for, at disse tidens toner og klange omfatter hele registret fra den nye kompositionsmusik over den klassiske musiks standardrepertoire til folkemusik, jazz, pop, rock, verdensmusik og de til stadighed fremvoksende genrer.

Musikken udgør et meget stort emne, som ligger os alle her i salen på sinde. Musikken stil-

ler regering og Folketing på en kompliceret opgave.

Som jeg har antydnet, består den offentlige opgave i at sørge for, at den del af musikken, der ikke kan klare sig på markedsvilkår, men som befolkningen og vi som kultur og nation alligevel har brug for, stadig væk har mulighed for at bestå.

Vi er vant til, at uddannelse er et sådant offentligt gode, og musikkonserveratorierne har en lang tradition i Danmark. Vi har med seks konserveratorier alle dele af landet med, og det skal vi fortsætte med. Tilsvarende tilbyder alle kommuner på nær nogle håndfulde musikskoleundervisning. Vi har vænnet os til, at symfoniorkestrene er en del af den statslige, kommunale og amtskommunale forpligtelse.

Vi har siden 1976 været vant til et Statens Musikråd, der har givet støtte til et væld af aktiviteter i musiklivet fra professionelle orkestres, kors og ensembles virksomhed til koncerter, tidsskrifter og anden informations- og dokumentationsvirksomhed.

Vi har de sidste år vænnet os til, at det oplysningsretlige system er udfordret af en tilsyneladende stigende piratkopiering af musik. Derfor er det vigtigt, at vi kommer rundt om alle hjørner i musiklivet. Der er mange temaer og mange udfordringer at tage fat på.

Der er tale om en langsigtet strategi, der år for år vedligeholder og efterser alle dele af musikens kulturpolitik, så vi kan få et professionelt musikliv præget af kvalitet og udvikling, som kan måle sig på et højt internationalt niveau.

Jeg vil i det følgende omtale hver af brikkerne nærmere.

Hvis vi starter med den klassiske musiks »fødekæde«, er det mest brændende spørgsmål for tiden på det område, vi kalder den klassiske musik, hvordan vi sikrer tilstrækkeligt med dygtige klassiske musikere til symfoniorkestrene, til ensemblerne og andre dele af det klassiske musikliv.

Det har fra flere sider været hævdet, at den manglende sammenhæng mellem alle de led i skole- og fritidssektoren, der bidrager til udviklingen af det musikalske talent, er årsagen til den manglende rekruttering. Derfor nedsatte jeg i januar 2002 en task force for at undersøge årsagerne til problemerne med den musikalske »fødekæde« inden for den klassiske musik.

I juli 2002 modtog jeg en rapport, som indeholder en række spændende forslag. Rapporten fra gruppen vil blive diskuteret på en konferen-

ce den 27. marts, hvor alle dele af den klassiske musik inviteres med. Jeg håber, at alle Folketingets partier og Kulturudvalget også vil deltage.

Når vi taler om den klassiske musiks »fødekæde«, så mener vi: vuggestuer, børnehaver, folkeskoler, musikskoler, gymnasier, konservatorier, universiteter osv., kort sagt alle de steder, hvor børn og unge mødes og igennem opvæksten søger musikken. Det er et stort emne, der involverer undervisningsministeren og de kommunale parter.

Kl. 11.50

I dag vil jeg prøve at koncentrere mig om de emner, der vedrører min egen ressource.

For det første musikskolerne. Jeg er enig med det udvalg, som så på de her ting, i, at talentplejen skal styrkes. Musikskolerne skal fortsat have et alment sigte, men der er behov for at fokusere mere på talentudvikling. For mig at se er det en glimrende idé at indføre en talentlinje på musikskolerne, så der bliver gjort en indsats for at finde og pleje talenterne.

Undersøgelsen peger også på muligheden for at gøre nogle musikskoler til regionale overbygningsskoler. Det synes jeg umiddelbart er en god idé, for jeg tror, det kan skabe dynamik i musikskolemiljøet.

Task forcen foreslår ensartede læseplaner for alle musikskolerne, og det er muligt, det er det, der skal til, men det er noget, der er behov for at vi diskuterer med musikmiljøet. I den forbindelse skal vi bl.a. være opmærksomme på, at et krav om en ensartet standard på alle musikskoler kan betyde, at der i nogle kommuner slet ikke kan etableres en musikskole.

Task forcens anbefalinger til musikskoleområdet er omfattende, og der er brug for at arbejde videre med dem. Konferencen den 27. marts vil blive startskuddet og en chance for alle dele af musikskolemiljøet og musiklivet for, at vi kan diskutere anbefalingerne til en styrkelse af den klassiske musiks »fødekæde«. Afhængigt af konferencens udfald er det en mulighed at nedsætte et udvalg, der skal se på musikskolernes rolle i talentudviklingen.

Det er mit klare udgangspunkt, at arbejdet med at skabe bedre rammer for den klassiske musiks »fødekæde« ikke skal ske på bekostning af den rytmiske musik. Det er ikke begrundet i et ønske om besparelser, og jeg vil sørge for, at arbejdet laves i tæt samarbejde med musikskolerne selv.

Det er også afgørende vigtigt for den musikalske »fødekæde«, at musikskolekonservatorierne

modtager velkvalificerede unge fra bl.a. musikskolerne og MGK'erne, men det er naturligvis også helt afgørende, at konservatorieuddannelserne er i top. Det gælder både, når der skal uddannes musikere, sangere og musikpædagoger.

Kulturministeriet er i gang med at forhandle resultatkontrakter med konservatorierne. De vil indeholde en række resultatmål, som forpligter konservatorierne til at tage initiativer, som bidrager til at styrke den musikalske »fødekæde«. Jeg vender tilbage til konservatorierne senere.

Symfoniorkestrene er et af de sidste led i »fødekæden«. Orkestrene skal fra 2004 og frem indgå nye resultataftaler med ministeriet og de lokale tilskudsydere. I resultatkontrakterne vil krav til repertoire, kunstnerisk udvikling, formidlingsaktiviteter, børn og unge-indsatsen samt en planlagt praktikordning for orkestermusikerstuderende indgå.

Landsdelsorkestrene og Landsdelsorkesterforeningen har afleveret et forslag til mig om, hvordan de kan bidrage til at styrke »fødekæden« ved at gøre et mere aktivt arbejde for børn, unge og nye målgrupper. Orkestrene har mange gode ideer om bl.a. webbaseret undervisningsmateriale, dvd og en SMS-klub, der skal sprede nyheder om koncerter m.v. Jeg synes, at orkestrenes planer ser lovende ud.

Landsdelsorkestrene er nogle af landets vigtige kulturbærende institutioner, der bevarer og udvikler den levende kulturarv, som den klassiske musiktradition er en del af. Deres placering i alle dele af landet bidrager på en meget talentfuld måde til regionernes udvikling. Jeg er indstillet på at se nærmere på landsdelsorkestrenes forhold fra næste år og frem og er allerede i dialog med orkestrene og deres lokale tilskudsydere om muligheden for inden for Kulturministeriets rammer at styrke indsatsen over for børn, unge og nye publikumsgrupper og dermed bidrage til udviklingen af den klassiske musiks »fødekæde«.

En af de helt store udfordringer for alle dele af musiklivet, men specielt den rytmiske musik, er piratkopiering. Jeg følger udviklingen i pladebranchen nøje, og som krisen udvikler sig, kan det vise sig, at der også er behov for initiativer på det ophavsretlige område, som kan øge respekten for den ophavsretlige beskyttelse. Derfor afholder vi den 13. marts en ophavsretskonference, og eventuelle initiativer vil blive lanceret herefter.

Hvis vi kigger på den rytmiske musik, er de rytmiske spillesteder landet over helt centrale

for præsentationen af den rytmiske livemusik. Musikkerne, både de nye talenter og de erfarne talenter, får scener at øve sig på, og publikum får mulighed for at stifte bekendtskab med musik, der ikke er så kendt eller kommerciel, at den kan klare sig uden offentlig støtte.

Kl. 11.55

Spillestedsordningen blev sat i værk den 1. januar 2000. På finansloven for 2000 blev der afsat 29,5 mio. kr. til både regionale spillesteder og honorarstøtten. Støtten til de regionale spillesteder gives som driftsstøtte, og der er i dag indgået flere aftaler med 18 regionale spillesteder fordelt over hele landet. Honorarstøtten gives til andre spillesteder som tilskud til deres udgifter til musikhonorarer i forbindelse med koncerter.

Som bekendt gælder det, at den statslige støtte forudsætter en kommunal eller amtskommunal medfinansiering. Den statslige bevilling til spillestederne er administreret af Statens Musikråd, og rådet har siden ordningens start haft mandat til at fastsætte fordelingen mellem driftsstøtte til regionale spillesteder og honorarstøtte.

Musikrådet udmønter de besparelser, som regeringen var nødt til at gennemføre for 2002, på honorarstøtten. Det betød for øvrigt, at driftsstøtten til de regionale spillesteder er gået op fra 17 mio. kr. i 2000 til 19 mio. kr. i 2003, og samtidig er honorarstøttens bevilling gået fra ca. 11 mio. kr. til ca. 6 mio. kr. over den samme årrække. Det har således fra starten af denne ordnings liv været Musikrådets linje at give en større andel af midlerne til driftsstøtte end til honorarstøtte. Jeg må understrege, at den linje har været lagt af Musikrådet.

Det gav nogle problemer ude på de rytmiske spillesteder. Derfor var det meget vigtigt for mig at se på ordningen, og derfor har jeg også valgt at kompensere spillestederne for Musikrådets besparelser gennem en ekstrabevilling til honorarstøtten på 4,8 mio. kr. Hermed er Musikrådet i stand til at matche tilsagnene fra de kommunale og amtskommunale parter.

Det bliver en opgave for det kommende Kunstråd at fastlægge linjen for de rytmiske spillesteder for årene fremover, og jeg ser frem til at drøfte dette emne i forbindelse med deres handlingsplan.

I dag har vi jo vedtaget forslaget om Kunstrådet, der som bekendt overtager opgaver fra Statens Musikråd og Dansk Musik Informations Center. Kunstrådet og fagudvalget for musik får

til opgave at stå for fordelingen af de statslige støtte midler til musikområdet.

Jeg har ingen forestillinger om, at sådanne ændringer kan gennemføres uden kritik. På baggrund af dialogen med miljøerne har hele forligskredsen sørget for, at musikken har en pæn repræsentation i Kunstrådets repræsentantskab, samtidig med at fagudvalget for musik bliver udvidet fra fem til syv medlemmer.

Vi skal senere behandle beslutningsforslag nr. B 80 om støtte til musikformidling. Forslaget handler væsentligst om pladeudgivelser af rytmisk musik. Derfor vil jeg ikke på nuværende tidspunkt gå nærmere ind i det, men vil blot nævne, at jeg den 12. maj holder en konference om emnet, hvor også Folketingets Kulturudvalg vil blive inviteret.

I efteråret indgik vi politisk forlig om en flerårsaftale for Kulturministeriets uddannelser, en aftale, som indeholder en række generelle målsætninger og fastsætter den økonomiske ramme for Kulturministeriets uddannelser i perioden 2003-2006. Flereåftalen betyder, at uddannelserne under Kulturministeriet og dermed også musikkonservatorierne ikke vil blive udsat for generelle besparelser i de næste 4 år.

Vores krav er, at der til gengæld bliver taget nye initiativer inden for de indsatsområder, flerårsaftalen beskriver, og det er bl.a. indførelsen af en 3+2-struktur, styrket internationalisering, geografisk spredning og mere specialiserede faglige miljøer, øget fokus på beskæftigelsesmulighederne i kulturerhvervene og styrket efter- og videreuddannelse.

Lige nu er vi i gang med at forhandle resultatkontrakter med musikkonservatorierne, og kontrakterne vil indeholde en række resultatmål, som relaterer sig til flerårsaftalens indsatsområder.

Til sidst vil jeg nævne, at musikken også har EU's bevågenhed. Musikken indgår på lige fod med andre kunstarter i Kultur 2000-programmet. Som noget nyt er European Music Office, i daglig tale EMO, med støtte fra Europa-Kommissionen ved at undersøge mulighederne for at etablere et pilotprojekt for musikbranchen, der skal forbedre medlemmernes samarbejde om musikeksport samt styrke det indre marked for musik ved at give transportstøtte til turneer inden for og uden for EU. EMO's arbejde vil være et kærkomment supplement til den danske kulturpolitik på musikområdet og et supplement til de andre landes kulturpolitik. Forslaget falder fint i tråd med det danske formandskabs sats-

ning på at styrke kunstens og kunstnernes mobilitet inden for EU. Jeg støtter derfor EMO's arbejde.

De nye vinde i Europa-Kommissionen om at se nærmere på musikområdet afspejler, at svarene på musikbranchens krise søges af alle på både det regionale, det nationale og det internationale niveau.

Kl. 12.00

Danmark skal være med i det internationale selskab, og derfor er målet for den danske kulturpolitik for musikken et professionelt musikliv præget af kvalitet og udvikling, der kan komme op på et højt internationalt niveau. Det er afgørende vigtigt for regeringen, at vi får gjort en kraftindsats for dansk musik. Det er en kunststart, som de fleste danskere har en holdning til og kan identificere sig med. Derfor skal vi have løftet alle dele af dansk musikliv.

Det indbyder jeg Folketingets partier til en dialog om. Regeringen vil komme med flere initiativer lige efter sommerferien, som jeg håber på at vi kan nå til enighed om, så vi i samlet flok kan få gjort noget ved dansk musik.

Vi har en masse talenter. Dem skal vi have givet nogle bedre udviklingsvilkår i årene frem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.01

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for besvarelsen. Jeg synes, der i hvert tilfælde faldt nogle formuleringer, nogle ord, som giver os håb om, at vi kan komme lidt længere, eksempelvis at der skal en kraftanstrengelse til, og at der er mange ting, der skal ses på, og at der skal sættes på hele registeret. Det er vi sådan set meget enige i.

Jeg er sådan set også meget godt tilfreds med den proces, som ministeren lægger frem. Det blev, sådan som jeg talte det op, ikke mindre end tre konferencer. Det er jo da trods alt noget. Men

nu gør konferencer det ikke alene, så derfor vil jeg godt i mine par minutter her lige få afdækket lidt nærmere, hvad ministeren kunne forestille sig at mene.

Den task force-rapport – apropos vores tidligere debat er det måske ikke det bedste at give kommende rapporter et fremmedord som navn, vel, men lad det nu ligge – er jo kommet med en lang række anbefalinger, hvoraf ministeren tog en af dem op, nemlig læseplaner, og han havde lidt en filosofien over: Stiller man krav til musikskolernes læseplaner, bliver det så på bekostning af færre musikskoler?

Der vil jeg bare give den melding fra Socialdemokratiet, at vi synes, det er utrolig vigtigt, at musikskolerne er lokalt forankret. Vi ved, at skal vi skabe en »fødekæde«, hvor alle potentielle talenter får mulighed for at spille – for så vidt også dem, der ikke er talenter – så spiller geografien en afgørende rolle.

Derfor ja til nogle læseplaner, ja til en større faglighed i musikskolerne, men uden at det er på bekostning af færre skoler og større afstande mellem hjem, skole og musikskole.

Vi havde faktisk håbet, at ministeren omkring musikskoler havde givet os en fornemmelse af, om det var et prioriteret område, også økonomisk. For sandheden er jo den, at den refusionsordning, der er på musikskolerne i øjeblikket, er i bund, helt nede på 15,9 pct., hvor loven giver mulighed for, at det er 25 pct. Jeg synes faktisk, at der var en oplagt mulighed for her i vores musikbestræbelser at sige: Over en f.eks. 3-4-årig periode vil vi stræbe efter at komme op på de 25 pct. Det vil Socialdemokratiet meget gerne bidrage til. Vi har aldrig været det, det erkender vi blankt, men der er skåret ganske voldsomt ned her på det seneste.

Men jeg synes godt, at vi med de gode erfaringer, der er på musikskolerne, og den task force-undersøgelses anbefalinger kunne sige, at her er et satsningsområde, som kan hæve musikskolernes udviklingsmuligheder.

Kl. 13.05

En anden bemærkning er om symfoniorkestre. Jeg tror, det ville være en glimrende idé, at symfoniorkestrene fik et bredere repertoire og favnede nogle flere publikummer ind, og der vil jeg godt benytte lejligheden til at anerkende og rose Det Kongelige Teaters udspil, som blev præsenteret i Berlingske Tidende forleden dag, hvor man vitterlig har gjort sig nogle meget gode anstrengelser for at spørge: Hvor er der nogle grupper, som ikke umiddelbart og i dag

frekventerer Det Kongelige Teater? Vi må prøve at satse lidt bredere, altså på børn og unge.

Det synes vi faktisk at symfoniorkestrene kunne lade sig inspirere af.

Jeg ville egentlig godt høre ministeren efterfølgende i den her debat. Der er ophavsretskonference den 30. marts. Det er fint nok med en konference. Men hvad er der sådan set af konkrete overvejelser fra ministerens og regeringens side med henblik på at skabe mere uafhængige produktionsmiljøer, så skabende kunstnere får egne muligheder for at brænde deres cd'er, for at indspille deres stykker? Altså en form for hjælp til selvhjælp, for de bliver jo klemte i de meget kommercielle pladeselskaber. Det synes jeg bør være et politisk satsningsområde.

Det næstsidste, jeg vil sige, er om spillesteder. Også her ville Socialdemokratiet gerne bidrage til, at vi fik et noget fastere grundlag for spillestedernes udviklingsmuligheder, deres produktionsudviklingsmuligheder. De blev skåret ned ganske hårdhændet, og så kom der 5,8 mio. kr. fra tipsmidlerne oven i. Det er fint nok i forhold til transport og honorarer, altså støtte, men faktisk er det jo et sikrere finansieringsgrundlag at være eksplicit på finansloven, og det synes jeg faktisk vi bør bestræbe os på i den kommende tid.

Vi havde også gerne set, at ministeren – men det lå måske i det der med EU og nye vinde – havde en lidt bredere vifte omkring nogle initiativer for musikeksport, ligesom vi har haft det for filmeksport. Så der er mange ting, vi stadig væk kan diskutere.

Eyvind Vesselbo (V):

Det er meget positivt, at vi gennem denne forespørgselsdebat får lejlighed til at få en diskussion af musikpolitikken i Danmark, og så, som fru Jytte Andersen sagde, komme et skridt videre.

Alt for ofte drøfter vi kun økonomi, når vi har kulturdebatter, men forespørgslen lægger op til, at det er indholdet, vi skal drøfte, og ikke bare slå hinanden i hovedet med en masse tal og økonomi.

Det glæder mig meget, at ministeren understregede, at musikken er et satsningsområde i kulturpolitikken. Det er ikke, fordi det overrasker mig, at jeg fremhæver det, men det er, fordi vi så ikke behøver at diskutere, om det er tilfældet, for det har ministeren slået fast nu. Det gælder alle dele af musiklivet: klassisk musik, folke-musik, jazz, pop og rock m.v.

Musikken er en vigtig del af det danske kulturliv, og når jeg siger musikken, så gælder det, som jeg jo nævnte ovenfor, alle dele af musiklivet. Vi skal sikre os, at vi får mulighed for at fastholde et professionelt musikliv baseret på kvalitet og udvikling på et internationalt niveau. For at sikre det må vi tage udgangspunkt i hver af de enkelte musikområder.

Hvis vi starter med den klassiske musik, så er det vigtigt, at vi sikrer, at der kommer et tilstrækkeligt antal dygtige klassiske musikere til symfoniorkestrene, til ensembleerne og til andre dele af det klassiske musikliv.

Det var også meget tilfredsstillende, at ministeren nævnte, at man i denne sammenhæng netop fokuserer på den musikalske »fødekæde« inden for den klassiske musik. Her drejer det sig om at få fat i hele processen fra vuggestue til universiteter og konservatorier. Et vigtigt led i »fødekæden« er musikskolerne. De skal fortsat have støtte, mener Venstre, og vi skal i højere grad stimulere talenterne i arbejdet. Ministeren nævnte, at vi på musikkonferencen den 27. marts skal drøfte alle dele af musikskolemiljøet og musiklivet med det formål at styrke den klassiske musiks »fødekæde«. Det støtter Venstre fuldt ud.

Kl. 13.10

Det er vigtigt, at konservatoriernes kvalitet er i top, så de kan modtage velkvalificerede unge til videre uddannelse, som så senere skal gå ud som professionelle musikere.

Et af de steder, de kan få arbejde, er i landsdelsorkestrene, som er sidste led i »fødekæden«. Det er vigtigt at få dette område styrket, indsatsen over for børn, unge og nye publikumsgrupper og dermed få styrket den klassiske musiks »fødekæde«.

Jeg er enig med fru Jytte Andersen i, at det også er nogle gode initiativer Det Kongelige Teater har taget med Det Kongelige Kapel. Det har de nu i øvrigt været gode til i mange år.

Ud over den klassiske musik har vi også den rytmiske musik. I den sammenhæng er spillestederne landet over helt centrale. Ministeren gennemgik meget grundigt udviklingen på det område, og jeg deler ministerens opfattelse af, at det er vigtigt, at det kommende Kunstråd så hurtigt som muligt fastlægger linjen for de rytmiske spillesteder fremover. Det er vigtigt, at musikken får så god en repræsentation i Kunstrådets repræsentantskab som muligt, samtidig med at Fagudvalget for Musik bliver udvidet fra fem til syv medlemmer.

Som ministeren nævnte, blev der indgået et politisk forlig om en flerårig aftale for Kulturministeriets uddannelser. Denne aftale betyder, at uddannelserne under Kulturministeriet og dermed også musikconservatorierne ikke bliver udsat for besparelser i perioden 2003-2006.

Alt i alt ser det således meget positivt ud på musikområdet. Der er sat gang i en god udvikling. Det drejer sig om »fødekæden« til den klassiske musik. Det drejer sig om rytmisk musik. Det drejer sig om musikskolerne, konservatorierne. Der skal afholdes en konference om den klassiske musiks »fødekæde« den 27. marts.

Den 12. maj skal der afholdes en konference om vilkårene for pladeudgivelser af rytmisk musik, og den 13. maj er der en konference om ophavsret, som det blev nævnt af ministeren.

Det er svært at sige, at der ikke sker noget på musikområdet, og vi kan kun glæde os til at se resultaterne af disse konferencer, idet de meget vel kan komme til at lægge rammerne for det arbejde, der i årene fremover skal ske på musikens område.

Jeg håber derfor, at vi får en god debat i dag, så vi i størst mulig enighed kan nå frem mod det fælles mål, nemlig at styrke indsatsen for dansk musikliv.

Lone Møller (S):

Også jeg skal takke for ministerens positive udmeldinger. Jeg er også enig i hr. Eyvind Vesselbos bemærkninger om, at det er rart, at vi ikke kun skal drøfte økonomi. Men når vi ser på, hvordan musiklivet rent faktisk er blevet beskåret, og at der også efter ministerens opfattelse skal ske en masse nye tiltag, vil det jo uvægerlig også komme til at dreje sig om økonomi på et eller andet tidspunkt. Ord alene og handlinger gør det ikke.

I dag er det jo sådan, at der ikke findes mange mennesker i Danmark, som ikke er berørt af musik på den ene eller den anden måde. Langt de fleste af os er musikforbrugere, men også en stor del af den danske befolkning er udøvende musikere.

Den gruppe mennesker er vokset konstant gennem de seneste årtier. Faktisk er der i dag flere mennesker, der dyrker musik, end der dyrker idræt, og det er mange. Alligevel har vi jo set, at den del af Kulturministeriets budget, der er gået til musik, er blevet kraftigt beskåret i de sidste par finanslove.

Derfor blev også jeg glad, da jeg hørte kulturministeren melde ud ved årets musikmesse i

Cannes, at nu skulle vilkårene forbedres. Det må jeg sige, der også er brug for på grund af de nedskæringer, der har været.

Det er for Socialdemokratiet vigtigt, at hele den musiske »fødekæde« bliver styrket i årene fremover. Hvis den danske musiks fremtidige udvikling skal sikres, er det nødvendigt, som det allerede er sagt, at der bliver satset hele vejen fra daginstitutioner over de kommunale musikskoler til konservatorierne og de danske spillesteder.

I løbet af de sidste 10 år er både antallet af musikskoler og antallet af elever på musikskolerne vokset kraftigt, men den udvikling er desværre ikke fulgt op med øgede bevillinger. Tværtimod er refusionsprocenten til lærerlønsudgifterne blevet sat ned år efter år. På trods af at loven giver mulighed for en refusion på op til 25 pct., er vi i dag helt nede på 15,9 pct., og det ser vi i Socialdemokratiet meget gerne løftet.

Kl. 13.15

Vi synes også, det er utrolig vigtigt at få kigget på musikskolernes mulighed for bedre talentpleje, samtidig med at også den brede undervisning hele tiden styrkes. Derfor bør en eventuel kommende talentpleje på musikskolerne sikres gennem særskilte bevillinger, således at den brede undervisning ikke sættes over styr.

Jeg har også fået en del henvendelser om, at den maksimale aldersgrænse på 25 år for undervisning på musikskolerne er en blokering, og det var måske også noget, man kunne kigge på, sådan at vi sikrer, at de unge mennesker ikke dropper ud, når først de er kommet i gang.

Men den musiske »fødekæde« går langt videre end blot til musikskolerne. Vi er nødt til at kigge på hele uddannelsessystemet, også i samarbejde med undervisningsministeren. Det betyder, at lærere og pædagoger skal uddannes bedre, så de er i stand til at give en kvalificeret undervisning til vores børn. Det er i hvert fald bemærkningerne, også hvis vi kigger på rapporten om den klassiske »fødekæde«, at musikundervisningen i folkeskolen og ungdomsuddannelserne skal have nogle bedre vilkår.

Vi ser også gerne, at man får satset mere på et samarbejde mellem musikskoler og de musiske skoler, sådan at andre kreative fag kan komme ind under det, der hedder musik i al almindelighed. Vi skal dog sørge for, hvis vi styrker de musiske skoler, at de får deres egen økonomi.

Vilkårene for de udøvende musikere skal forbedres. Der skal sættes ind på en række punkter. Der bør være støtte til både små og mellemstore

regionale spillesteder. Det er svært i dag. Der skal sikres både driftsstøtte og honorarstøtte, som er af stor betydning både for dem, der skal udøve musikken, og for tilhørerne.

Noget af det, der virkelig er en mangel i dette land, er vel, at vi ser, hvor lidt man udøver musikken i vores medier, og derfor håber jeg virkelig, at det i de public service-kontrakter, som ministeren i øjeblikket forhandler med Danmarks Radio og TV 2, bliver sikret, at musikprogrammer får en meget mere fremtrædende plads.

Også de danske produktionsmiljøer bør styrkes, og der har vi jo set, at ministeren har udtalt, at han ikke er håndsken over for at gøre det muligt for musikere at tjene penge. Det er vi bestemt heller ikke i Socialdemokratiet. Vi mener også, det er en god idé.

Men vi mener også, at ministeren, som jo ikke er erhvervsminister, men kulturminister, bør være meget opmærksom på – og det er vigtigt for os – at dansk musik ikke blot er en handelsvare, selv om det ikke gør det dårligere, hvis også vi kan gøre os gældende på det punkt. Så vi ser også hen til en styrkelse af musiklivet generelt i Danmark.

Louise Frevert (DF):

Jeg blev både glad og overrasket, da jeg så forespørgslen fra Socialdemokraterne om en udvikling inden for rytmisk og klassisk musik, og at Socialdemokraterne havde visioner inden for området.

Der har i alt for lang tid været et stort efterslæb inden for den klassiske musik og mangel på fokus på denne. Derfor er det et kærkomment tiltag, at der skal være en høring den 27. marts om den klassiske musiks »fødekæde«.

I de sidste 15 år er udviklingen inden for den rytmiske musik gået usædvanlig hurtigt. Ikke alene er musikerne blevet mere teknisk bevidste, men det grej, man producerer musik på, er efterhånden blevet utrolig avanceret og har desværre også den gene, at man nu kan lave orkestermusik på små maskiner udført af én person.

De sidste 30 års langhårede pædagogik inden for folkeskolen har ligeledes gjort, at morgensangen, højskolesangen og salmerne er blevet skubbet i baggrunden, og vi har rent faktisk snart to generationer, som ikke kender ret meget til vores nationale sangskat.

Man må også spørge sig selv, om vi som forældre har været gode nok til at sætte os ned og lege sanglege og synge med vores børn. Efter at levende medier har vundet en mere og mere

fremtrædende plads i vores hverdag, har der været en tendens til at være passiv foran fjernsynet i stedet for være aktiv med børnene.

Kl. 13.20

Hele den kommercielle del af mediet har også udviklet et stort marked for populærmusikken, og dermed har der ikke været den opmærksomhed på den klassiske musik, som man kunne ønske sig. En stor del af ansvaret skyldes forældrene. Vi må holde op med at skyde ansvaret over på samfundet. Forældrene har også mistet interessen for den klassiske musik, for hvis man ikke ser og hører den i sin hverdag, men kun bliver bombarderet fra radioen og andre medier med rytmisk og populærmusik inden for alle mulige genrer, er det klart, at interessen forsvinder.

Ligeledes er der kommet mange ungdomsband samt børnesolister til, og det gør, at børnene identificerer sig med de personer, de ser i det levende medie. Hvornår har vi sidst set et kammerorkester på fjernsynet bestående af 12-13-årige? Jeg kan ikke erindre det, og hvis det forekommer, er det i hvert tilfælde ikke danskere, men udlændinge, der spiller.

Musikskolerne har været et godt initiativ i det musikalske landskab, men jeg mener ikke, at de har opfyldt deres rolle optimalt. De burde have fokuseret mere på den klassiske genre og ikke kun undervist i det, der har været et populært ønske, nemlig den rytmiske musik, for hvis man ikke ved, hvad den klassiske musik er, må man få et tilbud om at stifte nærmere bekendtskab med den.

Der har heller ikke været nogen bindinger fra musikskolerne til at undervise efter forskellige såkaldte musikalske læseplaner, så man havde haft en fornemmelse af, at de penge, der blev postet ind i musikskolerne, kunne have et vist niveau undervisningsmæssigt. Ikke sagt at jeg tror, musikskolerne forvalter midlerne dårligt, tværtimod. De har blot brugt midlerne på en noget anden måde, end jeg eksempelvis ville have gjort.

Musikundervisningskvaliteten i folkeskolen er også dalende, og det må der rådes bod på. Derfor tror jeg, at hele diskussionen om, hvordan man forbedrer det musikalske vækstmiljø i Danmark, først lige er blevet sat i gang.

Det har også en hel del at gøre med social arv, for det er jo noget pjat, at den klassiske musik har fået at vide, at den er finkulturel og kun kan blive lyttet til i visse kredse. Hvor mange har egentlig sat sig ned og bare lyttet til det for at få

en musikalsk oplevelse uden at være forudindtaget? Det er trods alt de færreste af de personer, som på forhånd siger, at de afskyr klassisk musik.

Så der skal gøres et stort stykke arbejde for, at man får alle i alle aldre til at prøve at lytte til klassisk musik på en ny måde uden fordomme. Det kunne også gøres ved en større indsats fra public service-kanalernes side. Jeg glæder mig i det hele taget til den fortsatte diskussion om musiklivet i Danmark, og ikke mindst glæder jeg mig til de tre kommende musikkonferencer.

Carina Christensen (KF):

Musikken har i alle samfund en helt central funktion som bærer af kulturelle værdier og normer. Fra konservativ side mener vi derfor også, at musikken bør være et væsentligt satsningsområde i regeringens kulturpolitik.

Et godt initiativ, der allerede blev taget i januar måned sidste år, var nedsættelsen af den arbejdsgruppe, der har haft til opgave at belyse problemerne inden for musikkens »fødekæde«, ikke mindst på det klassiske område. Vi ser med alvor på, at man i musikskolerne har sværere og sværere ved at rekruttere elever til flere klassiske instrumenter. På konservatorierne oplever man, at tilgangen af studerende inden for de klassiske orkesterinstrumenter er for nedadgående, og det betyder igen, at man i musikskolerne mangler kvalificerede lærerkræfter på især de instrumenter.

De danske orkestre beklager sig over, at færre kvalificerede danske musikere stiller op til konkurrencer, når der er ledige stillinger, hvorfor de ofte er nødt til at ansætte musikere med en udenlandsk uddannelse inden for en række instrumentgrupper. Det er problemer, som vi må finde en løsning på.

Arbejdsgruppen er nu kommet med sine anbefalinger, og det er de anbefalinger, som vi sammen med det samlede musikliv skal debattere på Kulturministeriets konference på torsdag i næste uge. Jeg ser meget frem til, at vi med udgangspunkt i de konklusioner, vi når frem til på konferencen, vil kunne iværksætte nødvendige tiltag, således at vi kan få vendt situationen. Vi ønsker også sætte fokus på talentpleje, som flere har været inde på.

Den klassiske musik er trængt i de her år, og derfor er det også vores pligt at sikre, at den stadig vil stå som et stærkt alternativ til den mere populære rytmiske musik. Landsdelsorkestrene er nogle af landets vigtigste kulturbærende in-

stitutioner, og de bidrager i høj grad til at bevare og udvikle den levende kulturarv, herunder den klassiske musik. Derfor er vi meget tilfredse med, at kulturministeren nu vil sikre, at der sker en styrkelse af deres position.

Der er god grund til at glæde sig over, at det danske musikerhverv i de senere år har markeret sig stærkt på den internationale scene. Der er nu ingen tvivl om, at den danske pladebranche befinder sig i en krise, og vi ser derfor frem til den konference, som Kulturministeriet afholder i maj, hvor netop den situation skal belyses.

Kl. 13.25

Et af problemerne er, at branchen lider under mangel på kompetencer inden for produktion, salg, markedsføring og eksport, og derfor er der nu blevet oprettet en 3-årig uddannelse til music manager, som fra sidste år er blevet udbudt på Rytmsk Musikkonservatorium. Det bliver klart spændende at følge disse kandidater, når de bliver færdige i 2004.

Men den største udfordring for dansk musikerhverv er stadig piratkopiering, og derfor er det naturligvis vigtigt, at vi følger udviklingen på dette område nøje. Kulturministeriet sætter på konferencen den 13. maj fokus på det problem og på mulighederne for at øge respekten for ophavsrettighederne.

Musik kommer til at fylde utrolig meget på det kulturpolitiske program her i foråret, hvor vi har udsigt til hele tre spændende konferencer, og i Det Konservative Folkeparti ser vi frem til en fortsat god debat og mange gode initiativer på området, ikke mindst efter afholdelsen af konferencerne.

Ole Sohn (SF):

For at man kan følge ordentligt med i Folketingets debatter, specielt når ministeren tager ordet, hænder det, at man er nødt til at gribe fat i en ordbog for at finde ud af, hvad det egentlig er, ministeren siger – hvis ministeren vil høre efter – og jeg var efter ministerens indlæg nødt til at gå over og kigge i Folketingets udvalg af ordbøger for at finde ud af, hvad ministeren egentlig mener, når han siger en task force?

Jeg slog op i Politikens store ordbog, og det nærmeste, jeg kunne komme task force, var en taskenspiller, en tryllekunstner, som spiller på øjenbedrag. Nej, det kan ikke passe, tænkte jeg. Så slog jeg op i Den Store Danske Encyklopædi, for der bruger man jo stadig væk et komplet og samfundsbærende sprog, dansk, og det nærmeste, man kommer dér, er taskefører, som er en

pølseformet gnaver, der er i familie med det nordamerikanske egern, så det kan nok heller ikke være dét.

Det viste sig, at jeg måtte over i en engelsk ordbog for at finde ud af, at det faktisk betyder en kommandostyrke, eller – med den lidt mærkelige måde, vi oversætter på – en arbejdsgruppe med en særlig opgave. Så vidste jeg, at det var det, det gik ud på, og så kunne jeg forbinde det med emnet musik. Men en taskenspiller har jo også lidt med musik at gøre.

Når man i et ordførerindlæg om musik skal have alle aspekter med bredt set, bliver det vanskeligt at komme rundt i alle hjørner. Ministeren var rundt om en hel del af hjørnerne, men der er noget, jeg synes er ret afgørende at få taget stilling til – om ikke her i dag, så i hvert fald som grundlag for beslutningerne om de videre initiativer, der skal tages på musikområdet – og det er musikskolerne.

Jeg mener, det er ret afgørende, at vi fokuserer på musikskolerne, for det er rent faktisk der, den musiske »fødekæde« starter, og så kan man måske godt sige, som ministeren foreslog, at det kan være nødvendigt at lave nogle talenthold på musikskolerne.

Jeg ville se lidt anderledes på det, jeg ville sige på samme måde, som kunstmaleren Asger Jorn i sin tid udtrykte det, at kunstnerisk kvalitet er et udtryk for kvantitativ overflod. Det skal forstås på den måde, at det er utrolig vigtigt, at vi lader så mange børn og unge som muligt komme ind på musikskolerne, og ud af den kvantitative mængde vokser talenterne frem, sådan at de kan gå videre inden for den klassiske musik, den rytmiske musik, korsang, eller hvor man nu har sine interesser, sådan at alle kan være med.

Jeg mener faktisk, det er vigtigt at holde sig for øje. Der findes nemlig undersøgelser – senest har en tysk forsker arbejdet med det – som viser, at musikken betyder utrolig meget, ikke alene for den enkelte og for udviklingen af det hele menneske, men musik har også en fantastisk positiv indvirkning på børn og unges mulighed for at øge deres indlæringssevne i andre fag, øge koncentrationen, gøre børnene flinkere ved hinanden og i det hele taget hæve deres intelligenskvotient.

På den måde spiller de musiske fag en fantastisk stor rolle, både direkte og indirekte, og derfor er jeg helt enig i, at der skal gøres meget for at udvikle musikken i Danmark, den danske musik. Jeg vil bruge de kommende måneder til

dels at følge nogle af de konferencer, ministeren er indkaldt til, dels også nøje følge, om handling følger ord, sådan at vi oplever, at der bliver tilført flere midler.

Kl. 13.30

Hvis vi tager musikskolerne igen, så er virkeligheden jo, at den målsætning, som Folketinget havde, da vi startede, om, at statens andel skulle svare til 25 pct. af musikskolernes budget, simpelt hen ikke er opfyldt. Det vil sige, at kommunerne er nødt til at bruge flere og flere midler for at kunne opretholde musikskolerne. Og med den stramme økonomiaftale, kommunerne er underlagt, så sker der desværre det, at forældrebetalingen stiger og stiger og stiger, og så er faren for social skævvridning til stede også blandt de unge, der går på musikskolerne.

Derfor er det vigtigt både med den indholdsmæssige side, nemlig hvordan vi udvikler musikken, og at vi sikrer, at der er penge til det.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg faktisk er glad for, at ministeren og i øvrigt også Det Konservative Folkepartis ordfører værnede lidt om nogle af de goder, som SF fik ind under den forrige regering i forbindelse med den rytmiske musik. Jeg synes, det er fint, at man holder fast i det. Jeg havde selvfølgelig håbet, at man ikke skar så drastisk i starten, men at man kan se nødvendigheden og vigtigheden af, at det fortsat udvikles.

På samme måde kan jeg forstå, at Det Konservative Folkeparti også er meget glade for den uddannelse, som på dansk kaldes musikproducentuddannelse, som også blev indført under den forrige regering.

Man kan se ideen i, at der er god sammenhæng mellem kultur og erhverv, og at det er forudsætningen for, at erhvervene inden for kulturbranchen har deres værdi og kan udbrede sig. For at gøre dansk musik til en salgssucces internationalt set må vi sørge for den kulturelle »fødekæde«. Det kulturelle grundlag for den kunstneriske udvikling inden for musikken er afgørende for, at der også er en erhvervspolitisk vinkel.

Naser Khader (RV):

Overordnet vil jeg hilse Socialdemokraternes initiativ velkommen. Det er kærkomment, at det danske musikliv kommer på den politiske dagsorden.

Dansk kultur i almindelighed har brug for opmærksomhed for tiden, og her tænker jeg på opmærksomhed med en anden dagsorden end

besparelser og nedskæringer. Dette gælder også for det danske musikliv. Dansk musikliv er trængt på flere fronter, musiklivet er ikke blot presset af det dominerende politiske miljø for tiden, men er presset af den teknologiske udvikling, der har gjort nye måder at distribuere og indhente musik på mulige. Dette har betydet, at salget af dansk musik har været kraftigt faldende.

Vedrørende det danske musikliv og kunst og kultur i almindelighed er det vigtigt at få aflivet to udbredte myter om kulturen og kunstneres vilkår, for kunst og kultur kan ikke blot overlades til markedskræfterne. Markeder er fortrinlige måder at organisere mange områder på, men det er ikke nødvendigvis egnet til kunst og kultur. Det er ikke det samme som at sige, at kunst og kultur ikke må være populært, men selv det populære har ofte brug for støtte.

Den gamle romantiske forestilling om talentfulde kunstnere som lysende, iøjnefaldende genier, der straks bliver opdaget og elsket af publikum og derpå sikrer deres karrierer og fremtid, er en myte. En musikers tilværelse og karriere er hårdt arbejde, det er en slidsom bevægelse, hvor man må forsøge at forlene kunstneriske ambitioner og stræben med almindelige menneskelige kår, såsom at der skal smør på brødet. Ofte vil det minde om decideret sisyfosarbejde.

Vi skal gøre op, hvilket samfund vi gerne ser, Danmark udvikler sig til. Dette indebærer også, at vi skal gøre op, hvilket kulturliv vi vil have, og her er musiklivet selvsagt et centralt område.

Senere på Folketingets dagsorden i dag vil et konkret radikalt forslag, der vil forbedre vilkårene for en del af de danske musikere, blive behandlet. Dette er en konkret manifestation af den vigtighed, Det Radikale Venstre mener, det emne har.

Som sagt hilser jeg derfor Socialdemokratiets initiativ velkommen, der er brug for aktive tiltag, der stimulerer det danske musikliv.

Bodil Kornbæk (KRF):

Der er ingen tvivl om, at staten bærer et ansvar for at støtte og fremme et mangfoldigt og alsidigt musikliv i Danmark, og det sker for det første via den økonomiske støtte, en støtte, der skal ydes til såvel professionelle kunstnere som amatører, idet et hovedkriterium ved tildelingen skal være kvalitet.

For det andet sker det indirekte via den måde, vi vælger at strukturere hele vores musik-

skoleuddannelsessystem på i Danmark, og det vil jeg komme tilbage til lidt senere.

Kl. 13.35

Den ensidigt stigende kommercialisering af den internationale og dermed den danske musikbranche bliver stadig mere udtalt, hvor jeg ofte finder, at vi giver køb på den kunstneriske kvalitet, mens indpakningen opprioriteres, og hvor succes afhænger af ens økonomiske formåen. Det har ikke mindst svækket den klassiske og rytmiske musik. Det bør være andet end salgstal, der har betydning i musiklivet.

Et initiativ, som jeg imødekommer med glæde, er Foreningen af Danske Musikkritikers nylancerede musikpris, Steppeulven, som blev uddelt for første gang i januar i år. En musikpris, der er totalt uafhængig af pladebranchen og andre kommercielle interesser. Den uddeles ud fra kunstneriske kriterier til danske produkter. Der kan man da tale om et signal, der ikke er til at misforstå.

Vi er nået til et punkt, hvor fokuseringen på den del af musiklivet, der lever på kommercielle vilkår, er blevet for dominerende i forhold til andre dele af det danske musikliv. Det afspejles ikke mindst i musikudbuddet i såvel de danske som udenlandske medier de senere år, hvor især den klassiske musik har måttet vige for populærmusikkens opmærksomhed.

Der skal handles, og derfor finder jeg denne debat, som Socialdemokratiet har rejst, frugtbar og også nødvendig. For vi har et ansvar i Folketinget for at rette op på den skævhed, som vi oplever inden for musiklivet.

Samtidig viser udviklingen sig også i den danske befolknings egentlige kendskab til vores musikalske kulturarv og tradition, som bliver stadig dårligere. Jeg synes, det er ærgerligt, hvis kommende generationer helt mister fornemmelsen for, hvad den danske sangskat er, samt ikke kender vores vigtigste danske komponister og deres værker.

I juni sidste år fremlagde en task force, nedsat af Kulturministeriet, en del anbefalinger til, hvorledes man kommer de aktuelle problemer med den musikalske »fødekæde« inden for klassisk musik til livs.

Tilsyneladende skyldes en stor del af det rytmiske og klassiske musiklivs problemer hele den måde, vi har valgt at strukturere det danske musikalske uddannelsessystem på. En struktur, der har vanskeliggjort bl.a. koordinering af musikuddannelsernes formål, læseplaner og undervisningsmetoder. Det skal vi gøre noget ved, og

det er også det, jeg synes, kulturministeren har lagt op til.

I Kristeligt Folkeparti vil vi gerne være med til at samarbejde om fremtidens musikliv i Danmark og sætte fokus på større kvalitet og mere bredde i dansk musikliv og ikke mindst det danske musikalske uddannelsessystem.

Så vi ser frem til de kommende initiativer, der kommer her fra Folketinget og fra ministeren, og vi håber også, at de anbefalinger, der har været, i højere grad vil blive benyttet.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Ønsker kulturministeren ordet?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu tilkommer det jo ikke mig at evaluere den socialdemokratiske forespørgsel, som jeg dog vil give den karakter, at det var en nødvendig forespørgsel, som forhåbentlig er startskuddet til en lang række fornuftige initiativer på musikområdet, som vil fremme musikinteressen både for den klassiske del af musiklivet og for den rytmiske del af musiklivet.

Fru Jytte Andersen kom med nogle konkrete spørgsmål til undertegnede. Det første handlede om musikskolerne. Det har flere af ordførerne også været inde på i de glimrende taler, som ordførerne har holdt heroppefra. Det er et område, som har vores alle sammens meget store interesse, men også et område som i de sidste år har oplevet et skred i forhold til refusionen, som nu er nede på omkring 16 pct. i forhold til de maksimale 25 pct., som man kunne give til musiklærerkompensationen.

I den bedste af alle verdener hævdede man det til 25 pct., men jeg tror ikke, der er noget parti herinde, der kan se, hvordan man sådan lige uden videre finansierer det. Jeg tror snarere, vi skal se på, hvordan vi kan løfte undervisningen og indholdet i musikskolerne både med hensyn til det, jeg omtalte i min indledning, altså med talentlinjer, med egentlig samling af ressourcer nogle steder, samtidig med at vi sikrer den mangfoldighed, der er ved de flere hundrede musikskoler, der er rundtomkring i Danmark.

Kl. 13.40

Musikskolerne er et vigtigt omdrejningspunkt for musikundervisningen. Man kan sige, at den store succes, musikskolerne har, for der er nemlig ikke nedlagt musikskoler de sidste par år, desværre også har været medvirkende til, at undervisningen i folkeskolerne er blevet dårligere,

fordi mange kommuner har set deres ansvar løftet over til musikskolerne.

Altså den undervisning, som skulle være fremragende i folkeskolen, føler mange kommuner nok, at musikskolen tager sig af. Det vil sige, at man derved tager sig af den privilegerede del, som går på en musikskole, inklusive mine egne børn for øvrigt, mens alle dem, som må nøjes med musikundervisning i folkeskolen, for en dels vedkommende nogle steder har relativt dårlige faciliteter, nogle steder ikke så godt uddannede lærere og nogle steder ikke så motiverede lærere.

Så det er sådan set en opgave, som skal løses helt fra seminarierne og til kommunernes prioritering, men hvor musikskolerne selvfølgelig skal spille ind. Så på det konkrete spørgsmål om musikskoler mener jeg klart, at det er en meget væsentlig del af vores musikstatsning og en meget essentiel ting i musiktilbuddene til danskerne.

Så er der ophavsretten. Set fra regeringens side er det væsentligt at sige, at hvis man producerer noget musik, har man ophavsretten til det. Det betyder også, at vi skal se på, hvilke mekanismer der sikrer ophavsretten til musikken også i den nye digitale fremtid. Det handler om hele strukturen på området, som vi tager op på en konference dagen efter, at vi har haft konferencen om den rytmiske del af musikken.

Spillestederne blev der spurgt om. Nu loftede vi jo det område med øvelsen her for 2 måneder siden – tror jeg, det var – hvor vi kom op på et niveau, som efter min mening er historisk højt både med hensyn til honorarstøtte og transportstøtte. Det ville give mere sikkerhed, hvis det kom på finansloven, men omvendt er penge jo penge, og de nødvendige penge er fundet til spillestederne. De penge, som jeg fandt for et par måneder siden, blev fundet blandt tipsmidlerne. Pengene er der, og det må være det væsentligste lige nu.

Med hensyn til musikeksporten er jeg sådan set helt enig i, at det er et væsentligt område, som vi skal se på, og jeg regner med, at det indgår i de drøftelser, som vi får i de kommende måneder om, hvad vi vil gøre for dansk musik generelt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu skal jeg forsøge at beherske mig og undlade at rejse en debat om måden, man formulerer sig på. Men når ministeren siger, at musikken er

blevet løftet, så inviterer man sådan set oppositionen til at spørge: Hvem var det, der skar voldsomt ned på den? Men lad det nu ligge.

Det var det med musikskolerne, som bragte mig herop. Jeg synes altså ikke, at man bare kan konstatere, at nu når vi er gået fra 25 pct., som er idealtilskuddene til musiklærerkompensationen, til 16 pct., er der nok ikke mulighed for i Folketinget at løfte den kompensationsdel, altså underforstået, at der ikke kommer flere penge, og så efterfølgende sige, at vi skal til at lave nogle elitehold eller talentudviklingshold.

Hvis man skal gøre det og investere i det, hvilket jeg ikke på forhånd vil afvise, kræver det da flere penge, for alternativet er jo, at man tager fra bredden, og det vil jeg være meget imod. Derfor tror jeg, at det er meget vigtigt, at vi siger, at den investering, man kan gøre i musikskolerne, som jo alt andet lige også kommer andre dele af samfundet til gode, kræver nogle ekstra midler.

Men jeg vil gerne sige til ministeren, at ministerens bemærkning om at få et tættere samarbejde mellem folkeskolen og musikskolernes undervisning er jeg fuldstændig enig i. Og vi giver vi meget tilsagn om at ville arbejde med det, ligesom vi selvfølgelig gerne vil arbejde med alle de andre dele af udvikling af musikken, herunder genrene.

Men jeg synes, det er væsentligt at sige, at musikskolerne altså kræver en vis form for økonomisk fundament for at sikre, at vi får fastholdt og udviklet bredden.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg elsker de her økonomiske diskussioner. Nu har vi haft dem i 14 måneder, og vi kan godt tage 14 måneder til. Det, vi er enige om nu, er, at vi sammen prøver at diskutere det konkrete indhold i musikudviklingen. Jeg hører og har egentlig også hørt gennem et stykke tid fra SF's ordfører, at nu handler det om de konkrete resultater, i stedet for at man hele tiden vender tilbage og ser på, hvad der skete for et år siden.

Kl. 13.45

Jeg kan bare konstatere, og det tal synes jeg alligevel vi skal have med, at det er rigtigt, at der har været en intention om 25 pct. i refusion, men det har nu aldrig nogen sinde været sådan, at man har været oppe i nærheden af de 25 pct., uanset hvornår, hvorledes og hvordan.

Men det, der er interessant, er den statslige bevilling til musikskolerne. Det er rigtigt, at procenten er røget ned, men det er, fordi der er en aktivitetsstigning i musikskolerne. Og se i 2003 har vi en finanslovbevilling på 89 mio. kr. fra statens side til musikskolerne. På nær et enkelt år er det det højeste beløb, der er givet, i de sidste 10 år.

I den bedste af alle verdener, vil jeg godt sige, er det her, jeg personligt gerne ville lægge nogle flere penge. Det er her, hvor man får fat i de unge. Det er her, hvor man får fat i børnene og giver dem en ordentlig introduktion og kærlighed til musikken.

Det, vi kan gøre nu med den nye satsning og med den nye koordinering, er sammen med undervisningsministeren og socialministeren at se på: Hvordan introducerer vi musikken til børnene i børnehaven og i folkeskolen, både i form af engagerede lærere, i form af faciliteter og i form af uddannede lærere og for pædagogernes vedkommende også pædagoger, der har været på efteruddannelse, så de kan give børnene en oplevelse, når de er 3-4-5 år og går i børnehave?

Det er her, jeg tror, at man kan tage fat; altså et supplement. Så ville vi måske have nogle kraftcentre, hvis vi blev enige om det regionalt, hvor der er en overbygning til talenter på én regional musikskole, som ligger i nærheden af MGK'er, som kan være med til at løfte det også for alle de andre.

I den kontrakt, som jeg i øjeblikket er ved at indgå med symfoniorkestrene, som vil give symfoniorkestrene nogle ganske fornuftige vilkår, er der et kraftigt incitament til, at man skal forøge indsatsen over for børn og unge. Vi har i symfoniorkestrene nogle professionelle musikere, som er på et ekstremt højt niveau, som vi i endnu højere grad skal have ud og undervise børn og unge på skolerne og i endnu højere grad give børn og unge lidenskab, glæde og kærlighed til musikken.

Jeg tror, at den måde, børn og unge bedst får kærlighed til musik på, er ved at snakke med og se professionelle musikere, som behersker deres instrumenter, som kan sørge for, at deres kompetence og deres engagement smitter af på børn og unge. Derfor har jeg meget tiltro til, at vi kan få symfonikerne ud til skolerne og fortælle om musikkens glæder. Det er sådan nogle ting og redskaber, som jeg håber på at vi kan blive enige om.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Alle de initiativer, som ministeren ridser op her, er vi meget indstillet på at drøfte. Men det var sådan set en opfordring; jeg kom med til ministeren, for jeg ved, at ministeren her i marts og april måned har nogle meget alvorlige, dybe, intense og forhåbentlig hårde forhandlinger med finansministeren om at sikre flest mulige penge til kulturen.

I den forbindelse synes jeg bare, det er vigtigt for ministeren at vide, at der, sådan som jeg for nemmer på ordførertalerne, er et meget bredt flertal i Folketinget, som faktisk er indstillet på at være med til at bære flere penge igennem til musikskolerne, for det er jo det, der er forudsætningen for, at man kan løfte de opgaver, som ministeren gerne vil have løftet.

Noget kan givetvis klares uden ekstra midler, men jeg synes, det er vigtigt, at vi er opmærksomme på og ministeren er opmærksom på, at der er et bredt flertal i Folketinget, som gerne vil hjælpe til og være med at skaffe de her ekstra midler. Det er den håndsrækning, ministeren skal have, når ministeren sidder sammen med finansministeren og får vredet armen om i forhold til, hvor pengene skal bruges.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Nu elsker jeg ikke de økonomiske diskussioner, sådan som ministeren gør. Det gør jeg ikke, for det er altid utrolig svært at efterprøve de tal, der bliver slynget ud fra Folketingets talerstol. Man kan altid bagefter slå dem efter.

Det, der fik mig op, er, at ministeren siger, at vi aldrig nogen sinde har været oppe på de 25 pct., ikke engang bare i nærheden. Men er det ikke korrekt, at vi i 1993 var oppe på 21,4 pct. i refusionstilskud? Det er i hvert fald et godt stykke højere oppe end det, vi giver i dag.

Kl. 13.50

Så er jeg meget tilfreds med de ting, som ministeren siger vi skal styrke på musikskolerne: kvaliteten og uddannelsen. Men der kommer jo flere og flere på musikskolerne, og så er det klart, at det ikke nytter noget, hvis der ikke bliver tilført midler. Så vi skal også fra Socialdemokratiet sige, at vi meget gerne vil være ministeren behjælpelig med både at styrke området og finde nogle penge til det.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det kan godt lyde så fint og fornemt, man kan have store armbevægelser, og der kan være en masse gode intentioner, men jeg kunne godt tænke mig at vide helt konkret, hvad ministeren mener, og måske kan vi få løftet en lille flig af sløret.

Jeg ved helt konkret, at i Storstrøms Amt er det fuldstændig umuligt at få folk op af stolene, når Sjællands Symfoniorkester kommer. Folk har ingen interesse i det; orkesteret kan komme gang på gang; og selv om det er lave priser, de tager for, at folk kan komme derind, har folk ikke et pluk af interesse i at komme ind at se og høre det.

Så alt det der med initiativer forstår jeg godt, men jeg vil gerne vide konkret, hvordan man laver sådan et initiativ. Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Så synes jeg da også, det er interessant, men som regeringens parlamentariske grundlag bliver jeg da lidt nervøs, når jeg lige pludselig hører ministeren sige, at nu skal der til at være musikundervisning i børnehaven. Altså hvordan vil man implementere det? Her kunne jeg måske få en lille økonomisk udregning?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hvis vi tager symfoniorkestrene først, har vi nogle landsdelsorkestre, som gør et fremragende stykke arbejde og introducerer musikken for mange forskellige mennesker, også børn og unge.

Sjællands Symfoniorkester er jo en helt speciel konstruktion og har som følge deraf nogle umiddelbare problemer på nogle tidspunkter af året. Men amterne på Sjælland har jo slået sig sammen og har været med til at finansiere det projekt sammen med staten, Tivoli osv.

Vi vil prøve at løse symfoniorkestrenes umiddelbare økonomiske problemer, så de har et helt symfoniorkester – det er jo svært at have et halvt symfoniorkester – og vi vil sørge for, at de kommer ud at spille. Så skal de selvfølgelig være med til at sørge for, at det også er attraktivt at spille nede i Storstrøms Amt. Det gøres ved en professionel besætning og noget spændende musik.

Jeg har indtryk af, at musikken er på vej frem. Levende klassisk musik bliver mere og mere populær. Det giver store oplevelser og fælles oplevelser, som det rigtige sted er på et meget højt

niveau. Det kan jo f.eks. nogle gange være svært at spille symfonisk musik i en hal nede i Storstrøms Amt. Det må man jo så overveje og se, hvordan man kan gøre bedre.

Med hensyn til musikundervisning i børnehaverne er det et af de forslag, som den meget berømte task force er kommet med. Min intention er, at vi på vores konferencer diskuterer, hvad der er rigtigt. Jeg har endnu ikke på regeringens vegne taget stilling til, hvad der er rigtigt. Jeg nævnte heroppefra, at det er en god idé at se på musikintroduktion i børnehaverne. Nu skal vi jo se, om det er rigtigt, når vi har diskuteret det igennem med miljøet og har set på den brede palet af løsninger, der forhåbentlig kan være med til at vække interessen for musik overalt.

Men det er en idé, og hvis fru Louise Frevert har andre gode ideer, kommer de jo med i den palet af gode ideer, som vi sammen skal gennemføre i løbet af det kommende år.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for, at ministeren har lyttet meget til den her kommandostyrke, der er sat i gang omkring musikken. Jeg vil bruge mange kræfter på her i de kommende uger og måneder at fastholde ministeren på de udsagn, der er givet fra talerstolen. Jeg tror faktisk også, at jeg i sagens anledning vil sørge for at sikre mig de udskrevne referater, for jeg kan forstå, at der kan blive lidt kontroverser mellem regeringen og det parlamentariske grundlag og prioriteringerne.

Men ministeren ved jo, at når det gælder musikkens fremvækst, er der altid støtte at hente hos oppositionen. Så nu må vi se, om ministeren kan klare distancen mellem at blive presset af oppositionen på den ene side og det parlamentariske grundlag på den anden.

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg går ud fra, at når ministeren udtaler sig, er det generelt om hele det klassiske område; altså uanset hvor det er i Danmark, hvilke steder det er, og hvilke orkestre der spiller.

Så har jeg her en enestående chance for nu at få at vide fra ministeren: Når ministeren nu mener, at den klassiske musik er på vej frem, hvordan kan det være, at det gang på gang ikke er til at drive folk ind i Dronningesalen i Den Sorte

Diamant? Der sidder tre – jeg må ikke bruge sådan et udtryk heroppe fra talerstolen – men ti mennesker på første række til kammerkoncerter og andet derovre. Man har en sal stående, som ikke bliver brugt, som faktisk har en af byens bedste akustiske rum til at kunne spille klassisk musik.

Hvis det er sådan, at ministeren mener, at den klassiske musik er i fremmarch, vil jeg gerne høre ministeren heroppe fra talerstolen komme med et bud på, hvordan man på en bedre måde kan promovere den klassiske musik, der ikke er nogen, der kommer og hører ovre i Dronningesalen, så folk kommer ind og hører den.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det, jeg talte om, var jo vores landsdelsorkestre, symfoniorkestrene, som er på et meget højt niveau. De oplever en masse problemer også rekrutteringsmæssigt, men oplever også en kolossal og stigende interesse for deres musik.

En af årsagerne til, at vi nedsatte task forcen, var jo, at vi ville have genskabt interessen også for den klassiske musik både med hensyn til rekruttering og med hensyn til dens fundament. Det viste sig bl.a., at symfoniorkestrene rekrutterede en masse udenlandske musikere til deres orkestre. Så det handlede om hele »fødekæden«.

Hvis man kan sørge for, at »fødekæden« bliver bedre, og skærpe interessen for musikken tidligt på forskellige måder, f.eks. også i børnehaven, vil vi også opleve, at den klassiske musik vil have et bedre fundament i årene frem. Det er så den ene del af det.

Den anden del er den rytmiske musik. Det handler om spillesteder og udvikling af bandets mulighed for at spille osv.

Men når vi kun taler klassisk musik, er det altså vigtigt, at man ser på hele paletten. Nogle steder har den klassiske musik meget trange vilkår, f.eks. når vi taler om salg af cd-udgivelser. Andre steder har kvaliteten det godt, fordi man er blevet inspireret af, at der er kommet nogle udenlandske musikere ind. Det kan så give det dilemma, at de danske musikere ikke har plads i orkestrene.

Det her siger jeg blot, fordi det er meget kompliceret, og det kræver en masse overvejelser og en masse prioriteringer at se på, hvordan vi sammen kan få løftet musikken, både den klassiske del og den rytmiske del af musikken.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg kan jo forstå, at jeg ikke kan få noget svar, men så må jeg endnu en gang stille mine spørgsmål skriftligt til ministeren for så at håbe på, at jeg får et svar.

Noget helt andet er: Kunne det måske tænkes, at der egentligt ikke er det store publikum til klassisk musik? Kunne det egentligt tænkes, at folk ikke rigtigt – lade mig sige det på en måske lidt kedelig måde – gider? Jeg gad også godt vide, hvor mange herinde i Folketinget der egentlig hører klassisk musik i deres hverdag. Hvor mange har en klassisk cd liggende i bilen?

Man bliver jo nødt til, inden man begynder at lave nogle tiltag og begynder at bruge penge på det, finde ud af, hvor stort behovet egentligt er. Har man ministeren tænkt sig at lave en decideret undersøgelse? Det er så moderne med de her rapporter, og det er som regel penge ud af lommen, det ved jeg godt, men i det her tilfælde kunne det godt være, at det var en investering, at man lavede en form for brugerundersøgelse, som var lidt mere plausibel end den brugerundersøgelse, som man har lavet i DST-regi. Man kan ikke sætte nogen til at undersøge sig selv.

Det skal være en ekstern undersøgelse, der skal vise, hvad behovet er for at optimere den klassiske musik, når det kommer til stykket. Det synes jeg faktisk er interessant, for der bliver hele tiden sagt, at vi skal styrke den klassiske musik, men er behovet der egentligt? Og hvis behovet er der, hvor smalt er behovet, hvor stort er behovet? Og hvad er det egentligt, der er behov for?

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

En vigtig del af opgaven er jo også at give muligheder for at høre noget musik og opleve en type kultur og kunst, som man ikke tidligere er blevet introduceret til. Jeg tror, at et af de problemer, der er, når fru Louise Frevert taler om manglende tilslutning i Dronningesalen i Den Sorte Diamant, er, at der er mange danskere, som aldrig i hvert fald ikke fra deres families side og fra skolens side er blevet introduceret f.eks. til klassisk musik.

Derfor er en af vores opgaver i kulturpolitikken at sørge for, at den introduktion er der. Og så kan man vælge, om man synes, det er godt eller dårligt. Men hvis man aldrig er blevet introduceret til den klassiske musik på et højt niveau,

så man kan få skabt en kærlighed til den klassiske musik, er der jo ikke nogen valgmulighed.

Hvis man så vælger ikke at ville høre klassisk musik, lever vi jo heldigvis i et frit land med en borgerlig-liberal regering, som støtter det frie valg for det enkelte menneske. Så er det en helt fair sag, hvis man fravælger den klassiske musik. Men det må også være sådan, at man sørger for, at tilbuddet er der, så man har noget at vælge imellem.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Fru Jytte Andersen som ordfører for forespørgslerne.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil nu godt sige, at det ikke kun er en borgerlig regering, der støtter folks frie valg til at høre klassisk musik eller rytmisk musik. Socialdemokratiet synes faktisk også, at det er en menneskeret selv at bestemme, hvilken type musik man vil lytte til.

Jeg tror på, og Socialdemokratiet tror på, at det er vigtigt, at vi fokuserer på alle genrer inden for musikken for netop at give så mange mennesker som muligt gode oplevelser med musik, hvad enten de nu lytter eller selv spiller eller synger, eller hvad de nu gør.

Jeg vil sige her afslutningsvis, at jeg har sådan set siddet og glædet mig over debatten og er glad for, at vi har fået de udsagn, som har været i pressen, som jeg nævnte indledningsvis, ind i Folketinget, og at det er blevet afdækket, at der faktisk fra alle Folketingets partier er interesse for musikken, interesse for at løfte den, interesse for at realisere task force-redegørelsens anbefalinger i så stort omfang, som det nu er muligt for os. Så jeg synes faktisk, at det har været en ganske god debat.

Vi har ikke fået konkrete svar på alle de spørgsmål, vi har stillet. Derfor vil jeg sige her, at vi i Socialdemokratiet vil søge at holde ministeren og regeringen fast på de udsagn og løfter, der er givet, også efter de tre konferencer. Det er jo sådan set dér, har jeg forstået på ministeren, at man ligesom skal sætte pejling på, hvad det så er, man vil.

Her vil jeg, ligesom hr. Ole Sohn har været inde på, nævne musikskolerne og også meget gerne en selvstændig diskussion om musikskoler, hvor man altså kombinerer de forskellige kreative udtryksformer i en og samme ramme, så vi kan finde nogle fornuftige løsninger på det.

Det er absolut et fokusområde: musikskolerne og deres lokale forankring.

Noget af det, som vi ikke har været helt så meget inde på, men som jeg også har fornemmet som i hvert fald et interesseområde, er produktionsmiljøer. Produktionsmiljøer handler jo om andet og mere end ophavsret. Det handler også om, at de skabende kunstnere ikke skal være så klemte, som nogle af dem er i øjeblikket, i de kommercielle pladeselskaber og produktions-selskaber.

Her synes jeg, at man måske kan gå ind i nogle overvejelser og diskussioner om iværksættermiljøer, eller hvad ved jeg, så de skabende kunstnere umiddelbart selv kan få mulighed for at producere. Det vil i hvert fald være et område, som vi er optaget af fremover.

Kl. 14.05

Jeg vil gerne sige, at jeg faktisk er meget enig – jeg tror, det er den eneste gang, jeg har haft lejlighed til at sige det – med fru Louise Frevert i nytteværdien af eller oplevelsesværdien i, at børn og unge synger, at børn og unge også kender vores viseskat og de gamle højskolesange og sådan noget.

Jeg tror, at det ikke bare giver en bedre indlæringsevne, som hr. Ole Sohn var inde på, men også giver en social kompetence at synge. Jeg har en kortvarig periode sunget i kor – jeg skal nok lade være med en prøve på det her – men det er jo sådan, at når man synger, kan man kun være glad. Man kan ikke være sur og vred, når man synger, for så kan det ikke lade sig gøre.

Så alene for at få løftet danskernes humør en anelse kunne det være meget nyttigt, at flere fik mulighed for simpelt hen at synge. Der tror jeg sådan set, at lærer man det som barn og som ung, giver det en social kompetence og en indlæringskompetence, som ikke kan gøres op i kroner og øre, men faktisk har en meget vigtig betydning for éns livskvalitet.

Jeg er meget glad for, at der både har været fokuseret på den klassiske og den rytmiske musik. Jeg er faktisk meget enig med hr. Eyvind Vesselbo i den indfaldsvinkel, som Venstres ordfører gav udtryk for, nemlig at det faktisk også her er meget nødvendigt, at vi, selv om vi gerne ser udenlandske dirigenter og udenlandske musikere i vores orkestre, fokuserer på, at det nu også er meget rart, at der er nogle af vores egne talenter, der når så vidt, som vi nu gerne vil have.

Jeg vil afslutningsvis sige tak for en god debat. Vi holder fast i Folketingets partier og i de

gode viljer og skal nok også holde fast i regeringen. Regeringens minister på kulturområdet kan i hvert fald ikke være i tvivl om, at skal det skorte på hjælp også til finanserne, er der hjælp at hente.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til musikformidling.

Af Naser Khader (RV) og Marianne Jelled (RV). (Fremsat 29/1 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg kan godt forstå, at Det Radikale Venstre fremsætter det her beslutningsforslag netop nu. Musikbranchen og krisen i branchen har i den seneste tid fyldt meget både i dagspressen og i medierne generelt, og den er diskuteret her i landet, i europæisk sammenhæng og i USA.

Jeg har i et stykke tid været i dialog med pladebranchen om situationen. Vi diskuterer årsagerne til krisen og eventuelle politiske tiltag, der kan skabe bedre rammer for dansk musikproduktion, men det er altså kompliceret stof med mange åbne spørgsmål.

Det mest brændende spørgsmål er, om bedre viden om årsagerne til den nuværende krise kan føre til andre og bedre forslag til at afhjælpe krisen. Det er i dag uvist, om pladebranchens krise skyldes den digitale kopiering, eller om pladebranchen er inde i en markedstilpasning til ændrede forbrugs- og kulturvaner. Om krisen skyldes strukturelle forhold, som et lille marked og et lille sprogområde, eller om pladebranchens krise skyldes en manglende satsning på talentudvikling de senere år.

Jeg forbereder lige nu en konference den 12. maj 2003, der bl.a. vil behandle disse emner. Ud fra den kan vi så også blive lidt klogere og diskutere videre. Jeg vil ikke påstå, at vi kan kom-